

Det har over for Udvalget været fremført, at Erstatningspligt paa Grundlag af Forsikringssummerne kunde tænkes at medføre, at Ejendomme i saneringsmodne Kvarterer erstattedes med betydeligt større Beløb end den tilstede værende meget ringe Bygningsværdi, og at Ejeren eventuelt Beslutning om at genopføre Bygningerne kunde virke hindrende over for en planlagt eller paatænkt Sanering af Kvarteret.

Udvalget maa mene, at der i saadanne Tilfælde vil være fornøden Bemyndigelse i Byplanloven og Saneringsloven til at sikre de i disse Love forudsatte samfundsmæssigt forsvarlige Dispositioner, og at det ellers maatte blive Opgaven for Lovgivningsmagten til sin Tid at tage Stilling til de foreliggende Omstændigheder.

I Udvalget har det endvidere været drøftet, om der ikke i Forslaget bør optages en Bestemmelse om, at Erstatningssummer skal anvendes til Genopførelse og Istandsættelse af de paagældende Bygninger. En Regel af dette Indhold maatte dog indeholde forskellige begrænsende Bestemmelser, idet det bl. a. ikke kan anses for rimeligt at paalægge Genopførelsespligt ogsaa i det Tilfælde, at Ejeren kun opnaar delvis Erstatning som Følge af Begrænsningen i Forslagets § 8, Stk. 4. Under Udvalgets Drøftelse af en eventuel Genopførelsespligt har Ønsket om en Regulering af Erstatninger og Forsikringsbidrag i Overensstemmelse med Byggeprisniveauet efter Krigen været til Overvejelse. Man har imidlertid ikke kunnet opnaa Enighed om en saa vidtgaaende Afvigelse fra det fremsatte Forslag og er derfor af den Opfattelse, at yderligere Overvejelse af disse to Spørgsmaal maa udskydes, indtil Krigen er afsluttet, og Forholdene kan overses.

Det samme gælder et andet Spørgsmaal, som har været drøftet i Udvalget, nemlig om indtrufne Skader burde fordeles imellem Ejeren af en Ejendom og Panthaverne i Ejendommen. Dette kan blive aktuelt, saafremt der ikke opnaas fuld Erstatning igennem Forsikringsordningen. Udvalget er enigt i, at det — som anført i Forsla-

gets Bemærkninger — heller ikke i denne Henseende er muligt paa Forhaand at skabe en endelig Ordning, men at det maa overlades til Lovgivningsmagten efter Krigens Afslutning at tage Stilling til, om saadan Skade ogsaa skal ramme andre Kredse end de paagældende Ejere. Tilsvarende Betragtning gælder Forsikringsbidragene.

Udvalget har været opmærksomt paa Spørgsmaalet, om Forsikringsforbundenes Virksomhed bør udstrækkes til Færøerne, jfr. Forslagets § 24, 1ste Stykke, hvorefter Loven ikke gælder for Færøerne. Udvalget er enigt med Ministeren i, at der ikke bør tages Stilling hertil, forinden der er givet Færøernes Lagting Lejlighed til at udtale sig. Udvalget henstiller til Indenrigsministeren at henlede Lagtingets Opmærksomhed paa den Ordning, der paa dette Omraade træffes for det øvrige Land med Gennemførelsen af nærværende Forslag.

Et *Mindretal* (A. C. D. Petersen) slutter sig til Udvalgets Betænkning, men ønsker dog at anføre, at Mindretallet i Udvalget har søgt Tilslutning til Bestemmelser om, at Prioritetshaverne deltog med forholdsmæssig Anpart i Forsikringsbidragene, idet man, maaske særlig for Landbrugsgruppens Vedkommende, maa anse nærværende Lovforslags Bestemmelser som en særlig Sikkerhed for Realkreditten, mindre for Besidderen, da dennes Privatformue for langt det største Antal Besidderes Vedkommende kun kan regnes anbragt i Besætning, Inventar og Avl, som dette Lovforslag ikke omfatter; man paalægger derfor ved denne Lovgivning Besidderen en øget Udgift, som maaske kan blive skæbnesvanger for ham, uden at tilsikre ham noget Udbytte deraf; ikke engang ved Genopbygningspligt sikrer man, at han faar Bygninger opført igen, saa Bedriften kan videreføres efter en eventuel Katastrofe.

Da Mindretallets Betragtninger ikke fandt fornøden Støtte i Udvalget, har det ikke ment det nyttigt at stille Ændrings-